

دومین اجلاس ایران آزاد ۱۴۰۴ - پیش به سوی جمهوری دموکراتیک

۱۰ خرداد ۱۴۰۴

مریم رجوی: راه حل برنامه بمب سازی اتمی: تغییر رژیم به دست مردم و مقاومت ایران

قانون گذاران ارجمند!

شخصیت ها و حضار محترم!

باعث خوشحالی است که امروز میزبان شما در خانه مقاومت ایران هستیم. خیلی خوش آمدید! و سلام می کنیم به خواهران و برادران مان در اشرف ۳ که از راه دور در این اجتماع حضور دارند.

دوستان عزیز!

مقاومت مردم ایران با پشتوانه رزم و فداکاری در یک جنبش سازمان یافته و یک نسل جوان شورشگر برای تغییر بزرگ در ایران و به زیر کشیدن استبداد دینی و تشکیل جمهوری دموکراتیک مبارزه می کند. وقایع توفانی در یک سال اخیر اهمیت کلیدی یک آلترناتیو دموکراتیک را هرچه بیشتر برجسته می کند. که حامل راه حل حقیقی مساله ایران است.

در یک سال گذشته، قدرت رژیم آخوندی با ۱۰۰ هزار نیروی جنگی در پایگاه اصلی ۴۰ ساله اش یعنی سوریه به کلی از بین رفت. نیروی نیابتی استراتژیکش با وجود زرادخانه یی با ۱۵۰ هزار موشک به طور جبران ناپذیری کمرشکن شد و بازوان جنگی و تروریستی اش در عراق، خاموش و زمین گیر شدند. مهم تر این که این رژیم در داخل ایران با سونامی تنش های سیاسی، نارضایتی های مردمی، چالش های اقتصادی و اجتماعی مواجه شده است و نمایش های انتخاباتی اش در یک سال گذشته، توسط بیش از ۹۰ درصد مردم تحریم شد.

اما ببینیم این تغییرات بزرگ چطور کلیت رژیم را به چنین موقعیت ضعیفی کشانده است؟

وضعیت فاجعه بار اقتصادی و اجتماعی در ایران

اجازه بدهید برای پاسخ به این سوال وضعیت ایران و رژیم حاکم را در چند زمینه اقتصادی اجتماعی و سیاسی به اختصار یادآوری کنم.

برای مطلع شدن از وخامت اوضاع اقتصادی در ایران فقط کافی است به چند سخنرانی رئیس‌جمهور خامنه‌ای گوش کنید. او بی‌وقفه از انواع ناترازی‌ها شکایت می‌کند: ناترازی در بودجه، انرژی، آب، برق، گاز، دارو، نان، ناترازی در فضای آموزشی، امکانات درمانی، وسایل نقلیه عمومی و بسیاری موضوعات دیگر. او به این کمبودهای فاحش اعتراف می‌کند تا خشم مردم معترض را مهار کند. اما این حقیقت را می‌پوشاند که چگونه بخش اعظم دارایی‌های کشور در طرح‌های اتمی، موشکی و جنگ‌افروزی رژیم در منطقه هدر می‌شود و چطور در اثر چند دهه غارتگری برنامه‌ریزی شده، معضلات عمیق اقتصاد ایران، کنترل‌ناپذیر شده است.

امروز بنگاه‌های بزرگ مالی و اقتصادی دولتی یا ورشکست شده‌اند یا در آستانه ورشکستگی هستند. از بانک‌ها، شرکت‌های بیمه، مؤسسات تأمین اجتماعی تا صندوق‌های بازنشستگی.

رژیم حاکم در چهارسال گذشته از محل فروش نفت و محصولات پتروشیمی، درآمد قابل توجهی به‌دست آورده است. اما ماشین سرکوب و جنگ همه را می‌بلعد و چیزی از آن نصیب مردم محروم نمی‌شود. کسری بودجه هر سال بیشتر از سال قبل است و دولت گوش به‌فرمان خامنه‌ای را از پا درآورده است. تورم بالا، وسیله غارت جیب‌های مردم شده، قدرت خرید مردم سقوط کرده و ریال ایران به‌یک‌ی از بی‌ارزش‌ترین پول‌های جهان تبدیل شده، سرمایه‌گذاری در بسیاری رشته‌ها تقریباً به صفر رسیده و هر سال مقدار بیشتری از سرمایه‌های مالی کشور به خارج فرار می‌کند.

سقوط شتابان اقتصاد کشور را به‌خصوص در کمبود شدید گاز و برق و آب می‌توان دید. می‌دانید که ایران از نظر ذخائر نفتی در مقام سوم جهان و از نظر ذخائر گاز در مقام دوم است. با این حال بخش زیادی از بنزین مورد نیاز کشور، از خارج وارد می‌شود. رژیم به اندازه‌ی در تأمین برق و گاز ناتوان شده که همه روزه برای چندین ساعت شهرهای ایران در خاموشی فرو می‌رود. در نتیجه کسب و کار مردم و فعالیت مدارس و دانشگاه‌ها نابسامان شده، بسیاری واحدهای تولیدی به تعطیلی کشیده شده و موج جدیدی از بیکاری به راه افتاده است.

این رژیم بیش از ۲۰۰۰ میلیارد دلار را در پروژه‌های اتمی به‌هدر داده، اما فقط کمتر از ۲ درصد برق ایران توسط نیروگاه اتمی تأمین می‌شود. اگر رژیم فقط ۱۰ درصد این هزینه را صرف ساختن نیروگاه‌های خورشیدی یا گازی کرده بود، امروز زندگی مردم ایران در این همه نابسامانی فرو نمی‌رفت.

یک سونامی هولناک در جامعه ایران، محروم‌سازی ده‌ها میلیون نفر از نیازهای اولیه و بی‌خانمان کردن آن‌ها است. این رژیم، امنیت شغلی را از بین برده است. اقشار وسیعی از مردم را از بیمه و درمان محروم کرده، دسترسی به آموزش، اینترنت، مسکن و حمل و نقل ارزان را بسیار سخت کرده و با ارزان سازی نیروی کار،

جامعه را به نقطه عصیان و انفجار کشانده است.

بیش از ۹۵ درصد جمعیت ۲۰ میلیونی کارگران به صورت غیر رسمی درآمد دارند، یعنی شغلشان بی ثبات، موقتی و بی آینده است.

یک چهارم جمعیت از فرط بی خانمانی و فقر به حومه نشینهای محروم رو آورده اند. و قطعاً که قربانی اول این وضعیت، زنان و کودکان هستند.

کمبود آب و در برخی جاها قحطی آب، بخش زیادی از جمعیت کشور را در تنگنا قرار داده. آب در ایران یک مسأله قویاً سیاسی است. بله، به یغما رفتن آبها توسط سپاه پاسداران و سیاست ضد ملی خامنه‌ای که به منابع استراتژیک آب کشور لطمات اساسی زده است.

به طور خلاصه، ویژگی جامعه ایران را می توان در خصومت همگانی با رژیم تعریف کرد. اکثریت مردم در محاوراتشان خود را رودر روی رژیم قرار می دهند و می گویند: آنها و ما.

یک دره عظیم و پرنشدنی میان دو طرف ایجاد شده است.

در این چنددهه رژیم در کارخانه ها و دانشگاه ها با استفاده از شبه نظامیان بسیج یک کنترل پلیسی و اطلاعاتی برقرار کرده است. اخیراً یک قرارداد رسمی بین نیروی سرکوبگر انتظامی و وزیر آموزش و پرورش رژیم امضا شده که مدارس و دانش آموزان و معلمان را تحت کنترل نیروی سرکوبگر انتظامی درآورده است.

شمار بازداشت ها هر سال حداقل بین یک تا یک و نیم میلیون نفر است.

فقط در دوره ده ماهه پزشکيان بیش از ۱۲۷۵ نفر اعدام شده اند و فقط در ماه اردیبهشت ۱۷۰ نفر به دار آویخته شده اند.

اما با همه این بگیر و ببندها، شهرهای ایران هر روز صحنه اعتراض و اعتصاب است؛ از کارگران نفت و گاز و پتروشیمی، کشاورزان، پرستاران، معلمان، معدن کاران تا نانوایان، کامیونداران و بازنشستگان. از حدود ده روز پیش کامیونداران زحمتکش در ۱۵۲ شهر از ۳۱ استان دست به اعتصاب زده اند.

داد کامیونداران شریف از بی عدالتی بلند است.

آنها در این روزها صدای میلیون میلیون مردمان زحمتکشی هستند که توسط این رژیم غارت شده اند. راستی این رانندگان که کمترین و ابتدایی ترین حقوقشان را می خواهند چرا پاسخ نمی گیرند و به جای آن دستگیر می شوند؟

خطاب به مردم شریف ایران می گویم هم صدا با آنها از این اعتصاب سراسری حمایت کنید! رانندگان دستگیر شده باید آزاد شوند.

نانوایان زحمتکش برای به دست آوردن نان خود و نان مردم از «گرانی آرد، بی برقی و خراب شدن دسترنجشان» به تنگ آمده اند. آنها به آخوندهای حاکم، هشدار داده اند که ساکت نمی نشینند.

در زندان ها نیز، خروش زندانیان سیاسی در سه شنبه های نه به اعدام خاموشی ندارد. آنها هر هفته ایران را تحت تأثیر شجاعت خود قرار می دهند. این کارزار در همین روزها هفتادمین هفته خود را در ۴۵ زندان پشت

سر گذاشت. درود بر همه آنها!

به قول مسعود رجوی، شاه به نحوی مضحک و متناقض دم از "انقلاب سفید" می‌زد، شیخ با ریا و دجالت مدعی چیزی به نام "انقلاب اسلامی" بود، ما با دریای آتش و خون از دیرباز در پی انقلاب دموکراتیک نوین با شرکت تمام اقشار و طبقات خلق ستم‌دیده بوده و هستیم و خواهیم بود. هر چه قیمت داشته باشد و تا هر زمان که به طول بیانجامد.[۱]

آری دور نیست که خشم فروخورده تمام مردم ایران در آتش یک قیام سازمان‌یافته با پیشتازی کانون‌های شورشی شعله‌ور شود و دودمان این رژیم ستمگر را خاکستر کند.

شورای ملی مقاومت یک جایگزین آماده

خطرناک‌ترین عنصر شرایط کنونی برای رژیم وجود یک جایگزین قدرتمند و آماده یعنی شورای ملی مقاومت است. این جایگزین آرمان مردم ایران برای دستیابی به آزادی و دموکراسی را نمایندگی می‌کند. این جایگزین، برای سرنگونی دیکتاتوری مذهبی از توانمندی‌های ضروری برخوردار است و در شرایط انقلابی جامعه با مبارزه‌ی فعال و فداکارانه یک قیام بزرگ سازمان‌یافته را برای سرنگونی دیکتاتوری مذهبی هدایت می‌کند.

این مبارزه پرتوانی است که به‌اتکای نسل جوان شورشگر ایران و در محور آن مجاهدان آزادی و کانون‌های شورشی به سمت پیروزی پیش می‌رود. فعالیت‌ها و عملیات کانون‌های شورشی هرچند در رسانه‌های غرب، به‌طور کامل سانسور می‌شود، اما به‌عنوان نیروی پیش‌تاز این مبارزه به پیش می‌روند و آخوندها از همین می‌ترسند. آنها از روآوردن افزاینده نسل جوان به مجاهدین و این مقاومت وحشت کرده‌اند. محاکمه غیابی ۱۰۴ نفر از اعضا و مسولین مقاومت و مجاهدین که هر دو هفته یک بار در تهران برگزار می‌شود، نمود همین وحشت است.

شبکه گسترده اجتماعی مجاهدین در بخش‌های مختلف جامعه، دسترسی آن را به محرمانه‌ترین اطلاعات رژیم امکان‌پذیر کرده است. به یمن حضور همین شبکه است که شورای ملی مقاومت سه‌هفته قبل در واشینگتن، یکی از سایت‌های مخفی اتمی رژیم در سمنان را افشا کرد.

رژیم آخوندی در دو راهی خودکشی یا مرگ

۳۴ سال است که مقاومت ایران با افشای پی‌درپی سایت‌ها و پروژه‌های اتمی رژیم اجازه نداده یک دیکتاتوری تروریستی با دستیابی به بمب اتمی جهان را غافلگیر کند. در سال ۱۳۸۱ مقاومت ایران سایت‌های سری نطنز و اراک را افشا کرد. بعد از آن بود که خامنه‌ای مجبور شد برای یک دوره، به تعلیق غنی‌سازی اورانیوم و لاک و مهر شدن سایت‌های اتمی تن بدهد. از این رو جهان باید هشیار باشد و با یک سیاست قاطع، مانع فریب‌کاری چندباره آخوندها شود.

امروز، پروژه اتمی، این رژیم را به قول خودشان، بر سر دو راهی خودکشی یا مرگ قرار داده است. یک مسیر این است که خامنه‌ای این پروژه ضدملی را کنار بگذارد و از غنی‌سازی دست بکشد که تاکنون از نزدیک شدن به آن طفره رفته است. چون موجودیت نظام را به این پروژه گره زده است. هر قدمی که در نفی آن بردارد، هژمونی خود را نفی می‌کند و تمامیت حکومت را به سرعت به پرتگاه سرنگونی می‌رساند. اما مسیر دیگر ادامه تلاش برای دستیابی به بمب اتمی است. اصرار رژیم بر گسترش برنامه‌های موشکی و بمب‌سازی اتمی و ادامه تروریسم دولتی که جدیدترین عملیات آن، اخیراً در انگلیس کشف شد، در همین مسیر است.

همین امروز خبرگزاری‌ها اعلام کردند که آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در گزارش جدید خودش گفته ذخایر اورانیوم غنی شده رژیم به حدود ۱۰ تن رسیده است مهم‌تر این که فاش کرده که رژیم مواد هسته‌ای و تجهیزات آلوده اتمی را به یک مکان نامعلوم منتقل کرده پروژه اتمی - این رژیم را به قول خودشان بر سر دوراهی خودکشی یا مرگ قرار داده

بله، رژیمی که از حملات موشکی به خطوط کشتیرانی بین‌المللی در دریای سرخ حمایت می‌کند، رژیمی که به صورت فزاینده و گسترده اعدام و شکنجه می‌کند، لاجرم در این مسیر قدم برمی‌دارد. اما هم‌چنان که گفتم این یک استراتژی به بن‌بست رسیده است. فرجام استراتژی خامنه‌ای قیام است و سرنگونی.

حمایت از مقاومت مردم ایران

در همین جا به همه شما قانون‌گذاران و همکاران تان که مبتکر بیانیه اکثریت پارلمان‌های ایتالیا، نروژ، مولداوی، ایسلند، کاستاریکا، سنای هلند و هم‌چنین اکثریت پارلمان‌های ایالتی براندنبورگ، زاکسن در آلمان، در حمایت از مقاومت مردم ایران هستید، درود می‌فرستم.

تا آن جا که به سیاست بین‌المللی بر می‌گردد، رسیدن اوضاع ایران به این نقطه، انواع گزینه‌های واهی و محکوم به شکست را کنار زده است.

مساله ایران فقط یک راه حل دارد. این راه حل در دست مردم و مقاومت ایران است. تروریسم دولتی و جنگ‌افروزی رژیم در منطقه فقط یک راه حل دارد و آن تغییر رژیم به دست مردم و مقاومت ایران است. و نهایتاً برنامه بمب‌سازی اتمی رژیم فقط یک راه دارد و آن تغییر رژیم به دست مردم و مقاومت ایران است.

فراخوان ما به اروپا و همه جهان در همین راستا و بسیار ضروری است:

قرار دادن سپاه پاسداران در لیست تروریستی.

به رسمیت شناختن مبارزه مردم ایران برای سرنگونی رژیم و به رسمیت شناختن نبرد کانون‌های شورشی با سپاه پاسداران جنایتکار.

آزادی ایران زمین تضمین صلح در منطقه و امنیت در جهان است.
و هم‌چنان که مسعود گفت: «ایران در چنگال اهریمنان عمامه‌دار با اعدام و فقر و فساد و تاریکی دست و
پنجه نرم می‌کند. اما سرانجام زیباترین وطن باید گلستان آزادی و عدالت گردد» [۲]

[۱] - ۲۶ آبان ۱۴۰۳

[۲] - ۲۶ آبان ۱۴۰۳